

ТВЪРДИ И УВЕРЕНИ ДОКРАЙ

Дейвид Уилкерсън
12 Май 2008

„Христос... Син над Неговия дом. Неговият дом сме ние, ако държим здраво дръзнението и похвалата на надеждата докрай. Затова, както казва Светият Дух: „Днес, ако чуете гласа Му, не закоравявайте сърцата си както в преогорчението, както в деня на изкушението в пустинята, където бащите ви Ме изкушиха, изпитаха Ме и видяха делата Ми четиридесет години...

Внимавайте, братя, да не би да има в някого от вас зло сърце на неверие, което да отстъпи от живия Бог. Но се увещавайте един друг всеки ден, докато е още „днес“, за да не би някой от вас да се закорави чрез измамата на греха. Защото ние сме станали участници в Христос, ако удържим твърдо първоначалната си увереност докрай” (Евреи 3:6-9, 12-14).

Аз, заедно с други стражи вярвам, че дните, които Исус предсказа вече са дошли. Сърцата на хората по целия свят прималаяват от страх, когато виждат ужасните неща, които идват към земята.

Въпреки цялото това безпокойство и страх, ние, които вярваме в Господ, чуваме Словото Му да ни казва: „Бъди твърд и уверен докрай.”

Истината е следната: когато се натрупа страх, Бог призовава за по-голяма твърдост.

Когато има голям ужас и отпадане, Той призовава за по-голяма увереност.

Когато има мрак и отчаяние, Той ни призовава да увеличим радостта си.

Такава е същността на небесния ни Отец. Той е осигурил всичко за хората Си, за да стоят твърди и да запазят радостта си в най-жестоките и трудни времена.

Но има едно условие, едно голямо „ако”: „Защото ние сме станали участници в Христос, ако удържим твърдо първоначалната си увереност докрай... Христос... Неговият дом сме ние, ако държим здраво дръзнението и похвалата на надеждата докрай” (Евреи 3:14, 6).

Защо е това предупреждение? Защото днес срещу всеки вярващ работят мощни сили, които да се изправят срещу вярата му.

Помислете за всичко, пред което е изправена Божията църква днес.

В момента има цялостна атака срещу Христос и Словото Му. Отпаднали от вярата теолози преиначават Исус, атакуват божествеността Му, присмиват се на Библията, издигат съмнения относно автентичността ѝ.

Сегашното поколение е изправено и пред жестоки, нарастващи изкушения, непознати в миналото. Благочестиви мъже и жени, които някога са били внимателни, днес се пристрастяват към какви ли не неща. Те са били нападнати и победени, когато Сатана е изпратил злите си началства във война срещу твърдата вяра на всеки последовател на Исус.

Навсякъде по света днес има тероризъм, безсмислено насилие, нарастващи финансови кризи и паника. Ефекта върху църквата е огромно отпадане от вярата сред някога непоколебимите вярващи. Силите на тъмнината на Сатана са били изпратени специално, за да водят битка, която ще събори увереността на Божиите светии.

Нападението от ада скоро ще стане толкова опустошително и жестоко, че ще се нуждаем от свръхестествена сила, която да ни подкрепи. Човешката воля и интелект няма да отговорят на демоничните проявления, пред които ще се изправим.

Честно, аз не вярвам, че има жив християнин, който за в бъдеще може да остане твърд и уверен, ако няма свежо изливане на Святия Дух. Никой от нас не може да устои в такива изпитания, освен ако не познава и не прилага делата на Божия Дух.

Затова съм убеден, че е дошло време да потърсим по-дълбоко откровение за служението на Святия Дух. Знаем много малко за това защо беше изпратен Той, за това кой Е и какво прави за нас. Какво ще е Неговото служение в тези последни времена?

Ето някои неща, които трябва да знаем за работата и служението на Святия Дух:

Святият Дух е споделената любов на Бог Отец и Христос, Неговия Син.

Любовта на Отец към нас, въплътена в Сина Му, е поверена на служението на Святия Дух, Който беше изпратен за човечеството, за да открие могъществото и славата на тази вечна любов.

„Божията любов е изляна в сърцата ни чрез Светия Дух, който ни е даден... Но аз ви моля, братя, чрез Господ Исус Христос и чрез любовта на Духа” (Римляни 5:5, 15:30). Святият Дух е вечната любов на Отец и Сина. Всичките Му дела, цялото Му служение, имат за цел да изразят и покажат тази любов.

Точно както Исус прие мисията Си доброволно, така направи и Святия Дух. Той беше даден на Христос от Отец, Който от своя страна изпрати Духа на нас в любовна мисия. Така че, всяко дело, което прави Духа – всяка утеха, която носи, всяко откровение, всяко наказание, всеки опит да достигне до нас и да ни предупреди – всичко това произлиза от любов. Първо от любовта на Отец, от Христовата любов, но също така от любовта на Духа, защото Святия Дух наистина обича всеки, в когото живее.

За някои читатели всичко това може да звучи елементарно, но честно казано, в тези дни на нарастващ смут има една истина, която трябва да разберем в сърцата си. За да издържим в предстоящите дни, вярата ни трябва да се придържа към следното: ако не сме убедени в Божият любов към нас, не можем да пораснем в твърдост и увереност, и няма да можем да се радваме, когато бурите се разбушуват над нас.

Пророк Исаия оприличава делото и служението на Святия Дух с любовта и утехата на майка.

„Като един, когото утешава майка му, така Аз ще ви утеша; и ще се утешите в Ерусалим” (Исаия 66:13).

В природата няма по-голяма любов от тази на нежната, загрижена майка. Тя винаги помага на децата си с възпитателно и утешително слово по време на бедствие.

С тази картина, Святия Дух ни показва как изпълнява мисията Си. Той ни казва чрез Исаия: „Като последовател на Исус, ти вече знаеш нещо за любовта. Нека сега ти покажа колко нежна и дълготърпелива е любовта на Отец и на Сина към теб. За да я разбереш, си помисли за благочестива, нежна майчина любов. Ето така работя в теб, така ти служа.”

Помислете – майката стои при болното си дете, докато не бъде излекувано. Тя дори би понесла детето да отхвърли любовта ѝ. То може да падне в грях, отхвърляйки всички майчински думи на напътствие и корекция. Може да потъне в безнадеждност или неверие, или да стане горд, инатлив и бунтар. Но през цялото това време, майка му никога не се отказва от него.

Знам, че много благочестиви майки, които четат това са преживели скръб заради детето си, което се е забъркало с грешните хора. Сега то е пристрастено към нещо и изглежда майката не може да го достигне. Сякаш вече няма вяра в Бог. Дори и когато се покае и обещае да се промени, това не е за дълго.

Аз знам, че майката плаче тихо посред нощ. Сърцето я боли. Но въпреки ужасната мъка, майчиното ѝ сърце все още прелива от любов, все още се пресяга, все още е загрижено и скърби. Любовта към детето ѝ никога не свършва.

Моисей напомни на Израел: „Господ ви намери в пустинята.”

„Пази (те) като зеницата на окото Си. Както орел разбутва гнездото си и кръжи над малките си, разпростира крилата си и ги вдига, носи ги на крилата си” (Второзаконие 32:10-11).

Помислете за майка орел. Исус говори за нещо такова, когато казва, че е „кокошка, която прибира пилците си под крилата си” (Матей 23:37). По време на буря, майката крие малките си на сигурно и с любов под крилете си.

Тук говорим за най-нежната, най-заслужаваща доверие любов, позната на човешките същества. Ако отидеш в който и да е съд, и надникнеш в няколко съдебни зали, ще видиш млади мъже, изправени на скамейката за всевъзможни престъпления. Кои са посетителите? Най-вече майки.

Отиди в кой да е затвор в дните за посещение. Кой се е наредил на опашката, за да види затворения си син или дъщеря? Майки – пълни със скръб, които чакат часове, за да влязат. Майки, които продължават да обичат децата си, въпреки че света ги е отписал. Майки, които нямат нищо против децата си и все още им мислят доброто. Майки, които изглежда имат безпределни способности да обичат и прощават.

Преди много години, един стар проповедник писа: „Не знам дали Блудният син е имал майка, но ако да, уверявам ви, че докато бащата е стоял на покрива, гледайки дали се задава сина му, майката се е затворила в стаята си, моли се и плаче. След това, докато всички танцуваха заради завръщането на сина, сякаш да видите тази майка да шепне надежда и изцерение в ушите на сина си.” „Като един, когото утешава майка му, така Аз ще ви утеша.”

Може да не разбираме защо Бог позволява да скърбим, защо онези, които обичаме преживяват болка и проблеми толкова дълго време, защо толкова много от молитвите ни изглежда не получават отговор, защо толкова много от въпросите ни са неотговорени. Но Бог не е длъжен да отговаря на всичките ни въпроси. Всъщност, може да не получим никакви отговори, докато не отидем в слава.

Въпреки това има едно нещо, което никога няма да поставя под въпрос: любовта на Отец към мен, открита чрез Святия Дух, Който живее в мен.

Павел ни казва: „Не наскърбявайте Святия Дух” (Ефесяни 4:30).

Аз вярвам, че ние наскърбяваме Святия Дух, когато не приемаме любовната Му мисия към нас. Твърде много хора в църквата мислят за Духа като за един „суров човек”. В съзнанието им Той непрестанно стои над тях с тояга в ръка. Въпреки това, ако гледам на Святия Дух само като баща, който се мръщи ядосано поради провалите ми, или като разочарована майка, която спира да се грижи за мен, никога няма да оцелея. Няма да остана твърд. Ще изгубя увереността си.

Мисията на Святия Дух е точно обратната. Тя е да „съживявам духа на смирените и да съживявам сърцето на съкрушените” (Исая 57:15).

Ако Духът трябваше да се разправя с нас само според греховете и провалите ни, никой не би могъл да устои. В следващият стих ни се казва: „Защото няма да се съдя с хората вечно и няма навеки да се гневя, защото духът им би примрял пред Мен, и душите, които Аз съм направил“ (57:16).

Може да сме изкушавани да се отчаем поради греховете и провалите си, но Духът идва с любов, с цел да ни предпази от отчаяние.

Ето още едно обещание от Исая 66:13: „ще се утешите в Ерусалим“. Какво пророчество само! Този стих говори за утеха в църквата, като всеки член на Христовото тяло се отнася към другите с любов. Това е картина на Божиите хора, които утешават болките си един на друг и споделят страданията си.

Тази картина е потвърдена от Павел в Новия Завет: „Благословен да бъде... Бог на всяка утеха, който ни утешава във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме тези, които се намират в каквато и да било скръб, с утехата, с която и ние сме утешавани от Бога“ (2 Коринтяни 1:3-4).

Забележете, че тук не се споменава нищо за уволнение от битката. На нас само ни се казва, че Светия Дух ни дава утеха да продължим и да бъдем твърди в изпитанието си: „утеха.... в скръб“.

Тази утеха, дадена от Духа по време на проблемите ни, не е просто временно премахване на бремето. Не е глътка въздух, премахване на мрачните мисли и страхове. Тя по-скоро е утеха, която идва при нас по време на грижите ни и е свръхестествена. Тя е чудотворно дело, изпратено от небето изцерение на ума, душата и духа. Тази утеха е специалното служение на Светия Дух и тя се изпълнява чрез вяра в любовта Му към нас.

Библията ни казва: „Ти ще утетиш онези в Сион. Ще дадеш изцерително слово на онези, които са отчаяни и уплашени.“ Скъпи светии, какво можете да предложите на другите в беда? Какво е направил във вас Светия Дух, което да може да изцери страдащите ви роднини и приятели?

Не става дума за средства или благотворителност. Мили думи или състрадание не са достатъчни. Кошница с продукти не е отговора. Всички тези неща са добри и библейски, но нито едно от тях само по себе си не е в състояние да изцери сърцето.

„Ще се утетиш в Сион“ – но с какво? И как?

Святият Дух обещава съзидателно чудо.

В отговор на вярата ни, Божия Дух обещава да сътвори нещо в нас, което ще донесе утеха във всяка беда и опасно обстоятелство. Той ще сложи в нас слово, което може да изцерева, утешава и окуражава другите.

Духът е казал чрез Исаия: „Видях пътищата му и ще го изцеля, и ще го вода, и ще върна утехата на него и на скърбящите му” (Исаия 57:18).

Истината е, че обременените ни духове се нуждаят от изцеление, а ние не можем да го направим. Това трябва да бъде извършено от чудотворната сила на Божия Дух, който в този стих казва: „Ще те изцерея.”

Аз съм изпитвал такова невероятно, съзидателно чудо. Видях обещанието в Божието Слово и се хванах за него. И когато предвкусих чудото и неговата дълбочината, пожелах го цялото.

Тук е съзидателното чудо, описано в следващия стих: „Аз създавам плода на устните. Мир, мир” (Исаия 57:19). Това е едно от най-окуражителните обещания в Божието Слово. Господ казва, че ще изгони от нас духа на страх и ще ни даде свръхестествен дух на мир. Исаия повтаря думата „мир”, за да подчертае, че това е продължителен мир.

Просто казано, Святият Дух обещава: „Ще ви създам в мир.” След като веднъж преживеем този мир, той ще се превърне в съзидателно слово, което излиза от устните ни. Но преди да можем да кажем за този мир на другите, самите ние трябва да сме спокойни.

Идва време в живота на всеки един от нас, когато се изтощаваме напълно от проблемите около себе си – лични или семейни, с приятели, работата ни или финансите ни. Изтощаваме се от съкрушителните „лоши новини”, които пристигат по телефона; кризите, които излизат извън контрол.

Това е времето, в което трябва да се обърнем към Святия Дух – съкрушени – и да се хванем за обещанието Му за дара на мира.

Може би ще попиташ: „Как да се хвана за мира, когато мога само да гледам безучастно докато рака изяжда любимия ми човек?”

„Как мога да имам мир, когато финансовото ми положение изглежда безнадеждно?”

„Как мога да имам мир, когато физическата блока ме разяжда всеки ден?”

„Как мога да имам мир, когато изгубих работата си и бъдещето изглежда плашещо?”

Истината е, че няма къде на друго място да потърсиш мир.

Може би си чел всички обещания в Божието Слово и изглежда не можеш да ги приложиш. Нещата от живота все още те съкрушават, но Исус ти е казал: „Моя мир ти давам.” Неговият мир е поставен в теб от Святия Дух, Който е Духа на мира.

Писано е, че Святият Дух ще бъде в нас река на живот, винаги течаща: „Реки от жива вода ще потекат от утробата му” (Йоан 7:38). Исаия описва това като „река на живот” (виж Исаия 48:18). Представи си – мир, който тече като река – непрестанно.

Как да се уловим за този изцерителен мир?

Как усвояваме това чудотворно, всемогъщо създаване на мира?

Първо трябва да си признаем, че всичките ни страхове, отчаяния и колебания са причинени от неверие. Ние не вярваме напълно на силата на Святия Дух, Който живее в нас.

Божият Дух изпълва всичко и е абсолютната пълнота на Божията любов – грижовен като майка, по-силен от всички началства на ада, всезнаещ. Но въпреки, че знаем това, ние често стоим в присъствието на Духа, оплаквайки се и мърморейки, разсъждавайки като изоставени деца.

Казвам ви – никой вярващ не може да бъде изцерен от духа на страха и да намери мир, докато не повери всичко в любящите ръце на Духа. Ние трябва да предадем всичко на волята Му, вярвайки, че „Този, който живее в мен е по-велик от онзи в света” (виж 1 Йоан 4:4).

Нека обобща всичко в едно изречение: Когато изцяло се предадеш в ръцете на Святия Дух, Той създава мир в теб.

Бог създава мир, Той го причинява, създава го в теб.

Не говоря само за мир с Бог. Мирът, който Той създава в теб е истински, извира и се влива в теб, изцерява, стабилизира, изгражда доверие.

Когато го имаш, спираш да се правиш на Бог. Спираш да се опитваш да разрешиш своите проблеми и тези на всички останали. Спираш да се опитваш да си представиш какво би се случило, какво ужасно нещо би могло да те сполети.

Вместо това, ти подчиняваш всяка мисъл на Него и можеш да го направиш, защото стоиш в мира, който Бог е създал в теб. Започваш да вярваш и да приемаш любовта Му, да вярваш обещанията от Словото Му.

„Праведният чрез вяра ще живее” (Галатяни 3:11, Евреи 10:38). Святият Дух е даден на всеки, който вярва. И има по-голяма доза за онези, които ще се молят за Него с вяра.

Възлюбени, призовавам ви – помолете Духа за повече вяра относно любовта Му към вас. Помолете Го да създаде у вас по-голям прилив на Божия мир, който ще дойде свръхестествено, чудотворно, когато сте предали всичко на Него.

След това Господ ще излее Духа Си като плод от устните ви. Истинският мир не може да се имитира, света го разпознава, когато го види в някого. И Святият Дух ще направи мира ти познат за хората около теб. Той ще ги раздвижи, карайки ги да поискат от теб молитва, която ще ги докосне и изцери.

Както трупашите се облаци карат света да се страхува, нека Божия народ ходи според това слово от Павел: „И нека в сърцата ви царува Божият мир” (Колосяни 3:15). Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 2008 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Steadfast and Confident to the End](#) / [Твърди и уверени докрай](#)